

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ST THOMAS

«ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΙΗΓΟΥΜΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ»

Πρώην ποδοσφαιριστής, νυν πρύτανης αμερικανικού πανεπιστημίου, αφηγείται στο «Κ» τη συναρπαστική ζωή του και μιλάει για την επιτυχία, τους σημερινούς νέους και το αμερικανικό όνειρο.

ΠΑΙΔΙ ΑΓΡΟΤΩΝ, έφυγε από τον Άγιο Κωνσταντίνο Φθιώτιδας σε ηλικία 25 ετών χωρίς πτυχίο και σήμερα, 25 χρόνια αργότερα, είναι πρύτανης του Πανεπιστημίου St Thomas στο Μαϊάμι. Ο δρ Γιάννης Βασιλείου ενσαρκώνει το αμερικανικό όνειρο: όλα είναι πιθανά μέσα από σκληρή δουλειά. Πιο συγκεκριμένα, ξεκίνησε ως υπάλληλος σεκιούριτι στη ρεσεψιόν της ηλεκτρικής εταιρείας της Φλόριντα και σπούδαξε στο τοπικό κολέγιο με υποτροφία της ίδιας της εταιρείας. Παράλληλα, δεν παράτησε ποτέ τη μεγάλη του αγάπη, την μπάλα. Τα απογεύματα και τα Σαββατοκύριακα προπονούσε γυναικείες ομάδες στο ποδόσφαιρο (στα νιάτα του ο κ. Βασιλείου ήταν μέλος της Εθνικής Νέων και για ένα φεγγάρι έπαιζε στον Α.Ο. Αιγάλεω). Η συνάντηση έγινε στην Αθήνα, την οποία επισκέφθηκε πρόσφατα για την υπογραφή μιας συμφωνίας συνεργασίας με το ACS Athens, που προβλέπει την ανάπτυξη κολεγιακών προγραμμάτων για τους μαθητές.

Από ποδοσφαιριστής... πρύτανης;

Ναι. Τη δική μου ιστορία διηγούμαι στους φοιτητές για να τους ενθαρρύνω να ακολουθούν το πάθος τους. Το ποδόσφαιρο είναι που με οδήγησε εδώ που είμαι σήμερα.

Πώς τα καταφέρατε; Όλες οι ομάδες που προπονούσα πήγαιναν πολύ καλά και έτσι έφτιαξα όνομα στην κολεγιακή κοινότητα. Την πρώτη μου δουλειά ως εκπαιδευτικού συμβούλου την πήρα στο Broward College, όπου είχα προσληφθεί αρχικά ως προπονητής.

Τι σας κινητοποίησε να προχωρήσετε μέχρι το διδακτορικό; Πάντα ήθελα να γίνω γυμναστής, ώστε να είμαι μέσα στην εκπαίδευση. Στην Ελλάδα δεν μπήκα στη Γυμναστική Ακαδημία για 1/13 και τότε νόμιζα ότι η ζωή μου είχε τελειώσει. Όμως στην Αμερική μου δόθηκε η ευκαιρία να ξαναξεκινήσω. Επρεπε να είμαι καλός φοιτητής για να μη χάσω την υποτροφία και έτσι διάβαζα πάρα πολύ, με στόχο να γίνω διευθυντής αθλητικών σε κάποιο πανεπιστήμιο.

Δεν ήταν εύκολα. Είχα οικογένεια, δύο μικρές κόρες και έπρεπε παράλληλα να δουλεύω. Αλλά πιστεύω ακράδαντα ότι πάντα βρίσκεται ο τρόπος να γίνει κάτι εάν πραγματικά το θέλεις.

Μα έχει η Φλόριντα καλά πανεπιστήμια ή είναι μέρος για συνταξιοδότηση; Το υπουργείο Παιδείας της Φλόριντα θεωρείται νούμερο δύο σε όλες τις ΗΠΑ. Και το St Thomas είναι μέσα στα top ten ιδρύματα της πολιτείας.

Η αφρόκρεμα των φοιτητών, όμως, πηγαίνει αλλού; Εμείς δίνουμε την ευκαιρία σε φοιτητές που δεν θα είχαν την ευκαιρία να μπουν αλλού. Είναι εύκολο να βάλεις κάποιον μέσα σε ένα πανεπιστήμιο, αλλά πρέπει να σιγουρευτείς ότι θα το τελειώσει. Αυτή είναι η δική μου δουλειά. Να βοηθήσω τους φοιτητές να πετύχουν, διότι υπάρχουν πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν τη σχολική επιτυχία.

Η επιτυχία διδάσκεται; Ναι. Το «student success» είναι ένα μάθημα που διδάσκεται πλέον σε πολλά πανεπιστήμια στην Αμερική. Το παίρνει κανείς τον πρώτο χρόνο και είναι η πιο σημαντική τάξη. Οι φοιτητές μαθαίνουν πράγματα για την προσωπικότητά τους και τον τρόπο που αλληλεπιδρούν με τους άλλους, αλλά και τεχνικές για να διαβάζουν και να γράφουν. Πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε μαθητής έχει τη δυνατότητα να τα πάρει καλά εάν γνωρίζει τον εαυτό του και τι θέλει. Για παράδειγμα, εάν κάποιος είναι εσωστρεφής, πώς θα γίνει καλός δικηγόρος, ακόμη και εάν πάρει το πτυχίο του;

Εσείς πώς πετύχατε, αγροτόπαιδο από τον Άγιο Κωνσταντίνο, χωρίς τέτοιο «ντάντεμα»; Εγώ μεγάλωσα σε πολύ δομημένο περιβάλλον. Επαιζα ποδόσφαιρο, έπρεπε να σηκωθώ, να πάω προπόνηση, να μελετήσω και να κοιμηθώ συγκεκριμένες ώρες. Μετά, ήμουν λοχίας στον στρατό και έμαθα πειθαρχία. Ο στρατός είναι για μένα το καλύτερο σχολείο της ζωής, διότι συναναστρέφεται διαφορετικό κόσμο και μαθαίνεις να χειραγωγείς τον εαυτό σου σε όλες τις καταστάσεις.

Τα σημερινά παιδιά είναι λιγότερο «ανθεκτικά» σε σχέση με τη δική σας γενιά; Ναι, αλλά οι φοιτητές οι ίδιοι μας λένε ότι δεν θέλουν να έχουν πολλές επιλογές και ότι επιθυμούν να τελειώσουν γρήγορα τις σπουδές τους ώστε να βοηθήσουν τον

εαυτό τους και την οικογένειά τους.

Πώς βοηθάτε τους φοιτητές να πετύχουν το στόχο τους; Εφαρμόζω τη φιλοσοφία ενός προγράμματος που χρηματοδοτεί και το Ίδρυμα Bill Gates και λέγεται «Completion by Design». Σε ελεύθερη μετάφραση, φθάνεις στον τελικό στόχο με σχεδιασμό. Δηλαδή, με το που μπαίνεις στο πανεπιστήμιο, γνωρίζεις ακριβώς ποιες τάξεις πρέπει να πάρεις και σε ποιο έτος, ώστε να μη χάνεις το χρόνο σου με μαθήματα που δεν θα σου είναι χρήσιμα για το πτυχίο σου. Οι σπουδές κοστίζουν και κανείς δεν θέλει να είναι αιώνιος φοιτητής.

Το St Thomas είναι κερδοφόρο; Ναι. Έχουμε ισχυρούς αποφοίτους που κάνουν δωρεές στο πανεπιστήμιό μας και έτσι σχεδόν το 90% των φοιτητών μας λαμβάνει κάποιου είδους οικονομική ενίσχυση.

Θα μπορούσε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο στη μικρή Ελλάδα να είναι κερδοφόρο; Πιστεύω πως ναι. Και το St Thomas είναι μικρό πανεπιστήμιο. Ως πρόεδρος ενός πανεπιστημίου, εάν ξέρεις τι προσπαθείς να κάνεις, βρίσκεις τρόπους να το πετύχεις.

Μπορεί ένα πανεπιστήμιο να είναι καλό όταν είναι ταυτόχρονα big business; Μα μόνο εάν ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα λειτουργεί ηθικά θα μπορέσει να τραβήξει κόσμο. Ενα πράγμα είπα στους μαθητές του ACS: δεν είναι εύκολο να λες ψέματα σε πολύ κόσμο. Εγώ προσπαθώ -λόγω της οικονομικής κρίσης- να δώσω ευκαιρίες στους μαθητές να έρθουν στο πανεπιστήμιό μου με τα ίδια χρήματα που θα πλήρωναν εάν έμεναν στην Ελλάδα.

Τι θα λέγατε σε έναν νέο στην Ελλάδα σήμερα; Εάν πάρω παράδειγμα τον εαυτό μου, η καλύτερη απόφαση που πήρα στη ζωή μου ήταν να φύγω από την Ελλάδα. Με πόνεσε, διότι δεν υπάρχει τόπος σαν τον τόπο σου, αλλά τώρα έχω τη δυνατότητα να έχω μια ζωή με ποιότητα και να βοηθώ και άλλους.

Να φύγουν όλοι οι νέοι από την Ελλάδα; Δεν χρειάζεται να ξεσιπιωθούν. Να έρθουν, να πάρουν γνώσεις και πτυχίο και να επιστρέψουν.

Εσείς θέλετε να επιστρέψετε; Το όνειρό μου είναι να βγω στη σύνταξη και να περνάω έξι μήνες το χρόνο στον Άγιο

Κωνσταντίνο. Δεν υπάρχει καλύτερο μέρος στον κόσμο.

Νιώθετε επιτυχημένος; Απολύτως. Συνέχεια κυνηγούσα το όνειρό μου και ασ μην ήξερα καθαρά τι ήταν. Το έβλεπα... σαν στρογγυλή μπάλα. Τώρα είμαι ευτυχισμένος. Στην εκπαίδευση δεν θα βγάλω ποτέ πολλά λεφτά, αλλά δεν υπάρχει αντίτιμο για τη διαφορά που μπορείς να κάνεις στη ζωή κάποιου άλλου.

Το αμερικανικό όνειρο ισχύει; Πιστεύω πως ναι. Εμένα η Αμερική μου άνοιξε ορίζοντες.

Το ελληνικό όνειρο; Σήμερα πληρώνουμε τις αμαρτίες του παρελθόντος. Είναι λυπηρό όταν έρχομαι στην Ελλάδα και βλέπω φίλους να υποφέρουν.

Οι κόρες σας μιλούν Ελληνικά; Αρκετά καλά. Αλλά και οι δύο χορεύουν ελληνικούς χορούς. *

«Η καλύτερη απόφαση που πήρα στη ζωή μου ήταν να φύγω από την Ελλάδα. Με πόνεσε, αλλά τώρα έχω τη δυνατότητα να έχω μια ζωή με ποιότητα και να βοηθώ και άλλους.»